

dømmes af 3 Dommere, medens derimod andre Sager, der ikke ere en Smule vigtigere, hvis hele Forret er at være paabegyndte for en criminel Protokol, men senere ere sunkne ned til i deres Væsen at blive rene Politisager, hvorfor skulle de have den Ære at paadømmes af 5?

Det var den ene Række af Betragtninger, jeg ønskede at gjøre gjældende ligeoverfor §§ 5 og 6. Den anden skal angaae Behandlingens maaden af de Sager, som falde indenfor disse nye Afdelingers Afgjørelse. Den er, som det høie Thing veed, offentlig og mundtlig. Jeg har allerede forleden gjort den Erindring, at denne Mundtlighed ved nærmere Efterhyn svinder ind til aldeles Intet at være, og denne Klage maa jeg vedblive; thi naar Sagen er tilendebragt efter den offentlige og mundtlige Behandling, og Dommeren nu seer, at han er incompetent, og han forgjæves har gjort Opfordring til den Tilstaalt om ikke bestomindre at lade ham paadømme Sagen, saa skal jo, siger § 6, Sagen gaae med en Udskrift af Protokollen til Rettens Justitiarius, og § 7 gjentager, at hvis Dommeren under den mundtlige Behandling af Sagen opdager, at den nu stiller sig som en Criminalsag, saa skal han slutte Sagen ved sin Protokol og tilstille Politidirecteuren Udskrift af det Passerede. Nei, Et af To, enten Mundtlighed eller, hvad vi Alle kjende, vor nuværende Procedure. Mundtlighed tillader ikke Dictat til Protokollen, og dertil vil, som jeg forleden paaviste, den Mundtlighed, hvorom Udskafet taler, nødvendig være. Skal Mundtlighed gjenneføres her i Landet, saa lad os faae den saaledes, at den fortjener Navn af Mundtlighed, saa lad det blive Virkelighed og ikke Navneværdi. Man kan naturligvis, selv hvor den mundtlige Forhandling fra først til sidst gjør sig gjældende, tænke sig Muligheden af, at enkelte Ting føres til Protokollens, f. Ex. den Tilstaales Tilstaaelse, nu og da et enkelt Vidnes Forklaring; men saa maa idetmindste Loven give Regler i saa Henseende. Den Mundtlighed derimod, som § 5 indfører, bestaaer i, at Protokollen kommer til at indeholde saa fuldstændig Oplysning om Sagens hele Behandling for Dommeren, at han, naar han efter sin indskrænkede Competence ikke længer er berettiget til at beholde

den, giver en Udskrift af Sagen, hvorefter denne kan gaae lige til Paafjendelse. Idetmindste maa man efter Ordene i § 6 antage, at Sagen strax, efterat være gaaet til de 3 Dommere, af dem paafjendes. Det tyde Ordene paa, men jeg skal forøvrigt senere gjøre en speciel Bemærkning om disse Ord. Jeg antager derfor, at det havde været rigtigt, at Udskafet havde beholdt sit oprindelige Ursagn om Sagens Behandling, saaledes at Sagerne skulde behandles offentligt, men ikke offentligt og mundtligt; dette Sidste staaer nemlig efter min Overbevisning som noget reent Overflødigt, idet man, naar man seer paa de følgende Paragraffer, ikke kan forstaae denne Slags Offentlighed og Mundtlighed. Den fornuftige Tænke, der ligger dertil, er vistnok den, at forsaavidt Sagsførere tilstedes, skal deres Foredrag ikke som intildags gives i et skriftligt Indlæg, men mundtligt. Dette kan jo ogsaa have sin Betydning, men i hvor mange Tilfælde vilde vel Sagsførere komme til at blande sig i disse Sager? Og er det Mundtlighed? Den mundtlige, offentlige Forhandling bestaaer jo netop dertil, at Parterne afgive deres Udsagn mundtligt, uden at der føres Protokol, i Vidnernes mundtlige Forklaring, uden at den føres til Protokol, i hele Forhandlingens Mundtlighed. Det er netop herved og igjennem Offentligheden, at det nøiagtige, overbevisende Indtryk skal fremkaldes hos Dommeren og alle de Omstaaende. Jeg tror derfor, at hele Bestemmelsen om Mundtlighed ikke fortjener Plads her. Men vil man dernæst overhovedet have Mundtlighed, saaledes som jeg anseer den for ønskelig, og som den bestaaer i fremmede Landes Lovgivning, da maa man ogsaa ønske, at den kommer til os, saaledes som den eksisterer i fremmede Lande, under Garantier. Disse være nu givne; hvad der desværre ikke kan være Tilfældet hos os, i Fortiden med hele dens Indflydelse, igjennem Regler, der vel ikke ere skrevne i Lov, men i Folkets Bevidsthed, saaledes at Enhver kjender dem, eller, hvor Saa-dant savnes, i Lov. Der maa gives Regler for, hvorledes den mundtlige Forhandling skal holde sit Indtog i Danmark; der maa gives Regler for, hvorvidt den Tilstaalt, naar han tilstaaer sin Forbrydelse, strax kan stedes for